

alimara

REVISTA DE TREBALL SOCIAL

NÚMERO 37 / SEGONA ÈPOCA / JUNY DE 1996

**Consell Insular
de Mallorca**

alimara

Núm 37

Segona Època, juny de 1996

Edita: Consell Insular de Mallorca
Redacció: Servei d'Acció Social i Sanitat
General Riera, 67
07010 Palma
Tel.: (971) 76 07 62
Fax: (971) 76 19 52

Portada: Col·lecció Sediments
Pere Reus

Maquetació
i impressió: Gràfiques Son Espanyolet

Dipòsit Legal: PM - 128 - 1987

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Conclusions del SEMINARI INTERNACIONAL DE TURISME SOCIAL

Redacció Alimara(1)

Els nous reptes del turisme social, de quina manera s'han d'escometre i l'intercanvi d'experiències sobre aquest tema amb els països de la Unió Europea (UE), varen ser els punts principals del "Seminari Internacional de Turisme Social" celebrat a Calvià els dies 16 i 17 de novembre de 1995.

Aquest Seminari s'emmarcà en el període de la presidència espanyola de la UE i fou organitzat pel Ministeri d'Afers Socials -a través de l'INSERSO- el Ministeri de Comerç i Turisme -a través de la Secretaria General de Turisme i Turisme España- i l'Ajuntament de Calvià.

Aquestes són les conclusions a què s'arribà:

1. Es constata l'interès dels Estats Membres de la UE pel Turisme Social com una modalitat de turisme que constitueix un sector generador de riquesa i ocupació per a tots els països, i com un instrument eficaç per augmentar el benestar dels ciutadans europeus.
2. El Turisme Social s'ha d'obrir progressivament a tots els col·lectius -especialment als majors, discapacitats, etc.- perquè accedeixin al gaudi de l'oci i el temps lliure, i també al patrimoni cultural dels països membres, car es tracta de col·lectius amb un alt potencial favorable per a la participació en activitats turístiques i d'oci.
3. S'ha d'aprofundir en el disseny d'estratègies i productes turístics específics i aplicats a la segmentació de la demanda, a les necessitats i característiques de cadascun d'aquests col·lectius perquè s'hi adequin (majors i discapacitats prioritàriament) i siguin accessibles per a tots aquests ciutadans tant des del punt de vista físic (arquitectònic) com en el vertent econòmic.
4. Es constata el favorable impacte que tenen el Programes de Turisme Social en el millorament de la qualitat de vida dels ciutadans, en la seva major integració personal i social, i en el canvi positiu de la imatge social. En aquest sentit, s'ha comprovat la preocupació de tots els països per facilitar aquests tipus de programes als col·lectius que tradicionalment han tingut més dificultats per participar en activitats turístiques, d'oci i de temps lliure.
5. Es constata igualment el favorable impacte econòmic que té el Turisme Social per la generació i manteniment de l'ocupació -tant directe com induïda- especialment en la temporada turística baixa, contribuint a la desestacionalització del turisme i a la plena utilització de les infraestructures hoteleres. La desestacionalització de l'activitat afavoreix, a més, la formació, el reciclatge i la major qualificació dels recursos humans, la qual cosa repercuteix en l'increment de la competitivitat del sector turístic. També genera un efecte positiu vers altres costos socials finançats per l'Administració com puguin ser l'assistència sanitària, el consum farmacèutic, etc.

6. Aquesta modalitat de turisme, si s'incrementa en els propers anys, pot constituir, com així s'ha declarat en el Llibre Blanc de la Comissió Europea, un autèntic "jaciment d'ocupació" que permetrà combatre la desocupació i afavorir la incorporació de col·lectius de treballadors com el joves, els aturats de llarga durada i les dones.
D'altra banda, l'increment de l'activitat econòmica que produeix aquest tipus de programes constitueix un bon exemple de què invertir en allò social és econòmicament rendible per a tots els països que els despleguen.
7. Els Estats Membres s'haurien de comprometre més en la promoció de programes de Turisme Social a través de diverses fórmules de suport econòmic, adreçades tant a la millora, adaptació i manteniment d'allotjaments i infraestructures, com a l'estímul directe a les persones amb la finalitat que participin en aquestes activitats, bé siguin assumides directament per les Administracions Públiques o a través d'Organitzacions no Governamentals.
8. S'ha de potenciar la cooperació entre el sector privat i les autoritats públiques, en matèria financera, en els distints nivells de l'Administració (Estat, Regional i Local), i també en l'àmbit del disseny i l'establiment d'innovacions-organitzatives i comercials (generant estratègies positives que dinamitzen aquest sector).
9. El Turisme Social pot ser un instrument eficaç d'intercanvi i coneixement entre ciutadans de distints països com un pas més cap a una Europa dels Ciutadans, dins l'esperit del Tractat de la Unió Europea.
En la promoció d'aquests Programes d'intercanvi hi han de jugar un paper important els Estats Membres que poden impulsar acords per a l'intercanvi d'usuaris de turisme social.
10. Els Estats Membres animen la Comissió Europea perquè posi en marxa iniciatives que emfasitzin el desplegament de programes de Turisme Social, en les polítiques socials europees especialment en el camp dels majors i discapacitats, tot atenent l'intercanvi transnacional i la creació d'una Xarxa Europea d'intercanvi d'experiències i informació, i també a la programació de Seminaris Europeus, com l'actual, on s'aprofundeixi i estimuli el Turisme Social en la Unió Europea.
En aquesta línia i com a punt de partida, s'insta la Comissió Europea perquè promogui un informe que estudiï els impactes dels programes de Turisme Social en la generació i manteniment de l'ocupació en el Sector Turístic, i també els efectes en la qualitat de vida dels destinataris d'aquests programes.

NOTA

(1). Extret de la revista "Sesenta y más", núm. 129, pàgs. 19 i 20, publicació periòdica del Ministeri d'Afers Socials/INSERSO